

Tilløbelse til at maatte give høiere Rente, faaer Lov dertil. Om man end kan bevise det saa klart, at Enhver, som kender Pengesforhold og de Omstændigheder, som deraf følge; maa indrømme, at der ikke er nogen Grund til Frygt, saa nytter det dog ikke i Pengesager, naar Frygten alligevel er tilstede. Man har saa ofte i urolige Tider, sunder Krig og andre saadanne Ulykker, hørt Klage over, at der, uagtet Penge kunde indstaae i fuldkommen sikker Anstalter, i fuldkommen paalidelige Kasser, dog opstod en saadan Frygt, og at netop denne Frygt, som bragte Folk til at udbrage deres Penge fra de Steder, hvor de stode, frembragte den Forlegenhed, som man troede var tilstede. Det nytter ikke at sige: Folk have Uret i en saadan Frygt; thi de skadelige Virkninger af Frygten indtræde, enten den er begrundet eller ikke — og det vil ogsaa blive Tilfældet her. Vi kunne docere saa meget vi vil og udtale det igjennem de lærdeste og berømteste Mænd; vi kunne med vor egen store Skarpsindighed og vort eget store Kjendskab til Forholdene udtale, at der ingen Fare er forhaanden, vi kunne dog ikke forhindre, at Frygten og Uroen kommer og bringer den Fare tilstede, som man mener, ikke er tilstede. Man kan ikke faae Folk, der daglig have havt Kjendsgjerninger for deres Dine, som bevise det Mødsatte, til at luffe Dinene for disse Kjendsgjerninger, fordi de høre skarpsindige og lærde Udviklinger om, at deres Frygt er ugrundet. Jeg troer derfor, især efterat den ærede Minister har udtalt, at han selv vilde finde Betænkelse ved, at dette Lovforslag blev vedtaget med en ringe Majoritet, at Regjeringen, Rigsdagen og det hele Land vare bedst tjente med, at Lovforslaget ikke blev vedtaget.

N. Andersen (Odense Amts 4de Valgkreds): Naar man seer hen til den Masse Bevillinger, som der isølge de Oplysninger, hvormed dette Lovforslag er ledfaget, meddeles, maa man vistnok give den ærede Indenrigsminister Ret i, at det nu kunde være paatide aldeles at ophæve dette Bevillingsvæsen, som dog igrunder kun er en Formalitet; men det turde dog være, at der var andre Omstændig-

heder tilstede, som talte for, at det ikke nu var saa ganske paatide at ophæve det. Jeg troer, at der er en stor Masse af Folk, især af de smaa Capitalister, som endnu ikke ere tilstrækkelig forberedte paa at modtage en saadan Lov, som dette Forslag sigter til; jeg troer, at den vil overrumple og forstærke dem, hvilket allerede er htræet af flere foregaaende Talere, hvortil endnu kommer den Omstændighed, at der vistnok er en stor Masse Bølgere, som, med eller uden Grund, have den Tillid til dette Folkething, at det ikke vil give sit Minde til en aldeles fri Rentefods Indførelse, og da det nu er den sidste Session, hvori dette Thing er samlet, mener jeg, at det vil være rigtigst at udsætte denne Lovs Vedtagelse, indtil der er foretaget nye Valg. Dette har jeg ikke villet unblade at bemærke, for at det kan være klart, at naar jeg nu stemmer for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, er det ikke min Hensigt at stemme for dets endelige Vedtagelse.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg maa tilstaae, at jeg ikke er saa ængstelig ved, om et Lovforslag fremkalder Røre og Bevægelse. Det er Noget, der ligger i den politiske Liv og dets Udvikling, at sjelden nogen Foranstaltning, mere eller mindre gennemgribende, gaaer for sig, uden at der kommer en Bevægelse, uden at et vist Røre derved fremkalbes. Jeg indseer heller ikke, at der i og for sig er nogen Grund til Ængsteligthed hos de Eiendomsbesiddere, der have Prioriteter staaende i deres Eiendomme, for at Loven skulde medføre et førgeligt Resultat. Det er sikkert, som den næstsidste Taler bemærkede, at Frygten hyppig kan ske, naar nemlig Frygten bringer til at handle. Men de, der have Prioriteter staaende i deres Eiendomme, ville ikke af deres Frygt for Lovens mulige Følger finde sig foranledigede til at sige deres Obligationer op; de ville sidde ganske stille. (Stemmer: Nei!) Den Mand, der har 100 Rd. staaende i sit Huus og er bange for, at disse skulde blive ham sagte op, for at tvinge ham til at svare en høiere Rente, vil ikke selv sige dem op, ligesaa lidt som han selv vil forlange at komme til at svare en høiere Rente; han vil altsaa forholde sig passiv, og